

Coses que passen

JOSEP ANTON

Rosell Pujol

Dues andorres que han de ser només una

Avui –per ahir– li ha tocat explicar-se a **Antoni Martí** ens les sessions organitzades per l'ANA. També en aquest cas comprovo una línia d'actuació clara en el moment d'abordar plantejaments generalistes enfront dels particularistes, que queden emboirats pels interessos en algun cas gremialistes. El tòpic de les dues andorres ha quedat evident i el candidat no ha defugit del mateix. Si l'actual cap de Govern va parlar a nivell nacional, jo diria que aquesta vegada el missatge era més parroquialista. Això sí, posant el punts sobre les is en la necessitat del canvi. Un bon primer pas innovador sense soroll de campana.

Es parla de la necessitat de trepitjar el carrer per saber el que volen els ciutadans i apropar aquest als polítics. El candidat ho sap i ho practica. Però convindrà no caure en dir a tot

Està molt clar que el ciutadà andorrà no té res a veure precisament el germànic

que sí. Escoltar és una cosa. Aconsellar una altra. Executar és el més difícil de tot. **Martí** posa Alemanya com a exemple. Però està molt clar que el ciutadà andorrà no és precisament el germànic, que va saber ressuscitar un país enfonsat per la guerra mundial fins col·locar-lo en el primer lloc, sacrificant-se pel país construint autopistes gratuïtes abans de fer camins per arribar a la seva casa. L'alemany, si no té clar com es presenta la seva comptabilitat la encarrega, però compleix la norma. A casa nostra està clar que no. Com també que ganes de pagar no es té massa i si en canvi de rebre ajudes del sector públic.

Un to d'esperança vaig tenir al saber que els pactes amb la Unió Europea i la fiscalitat no tindran problemes a l'hora del consens. De ser així el canvi pot resultar evident perquè, ara més que mai, necessitem obertures a l'exterior i reconeixement idèntic, quan abans la defensa era tancar-se a casa i es proclamava que era perillós treure el cap a l'exterior. Els temps estan canviant i aquells que saben viure la realitat no volen estar ancorats en el passat. Les dues andorres haurien de ser sempre una si de veritat volem fer país. En cas contrari continuarem enganyant al respectable públic polític. ≡